

GOMOLYÁT

A NAGYERNYEI REFORMÁTUSOK GYÜLEKEZETI LAPJA 4. SZÁM, 2008 DECEMBER

Ézsaiás 11,1

És származik egy vesszőszál Isai törzsökéből, s gyökereiből egy virágszál nevededik...

A X. rész utolsó versei egy erdőirtás képét tárják eléink. Szomorú látvány. Mi is láthattunk a TV- ben egy-egy vihar utáni képet: gyökerestől kitépett, kettétört hatalmas fenyők jelzik, hogy egy nagyobb erő terítette a földre őket. Mikor lesz ott új élet, mikor lesz még égbe nyúló fenyves azon a helyen? Isten hatalma elpusztítja az ellenszegülőket. De Isten nem akar halált, mert nem gyönyörködik a bűnös halálában, hanem, hogy megtérjen és egyetértésben éljen Urával. A jövő nagy látomása tárul fel alapigénkben: vesszőszálnak és virágszálnak nevezi Ézsaiás próféta az eljövendő Jézust. Nekünk is jó lenne, ha ezt a látást kölcsönözné Isten. Mert Ő az a vesszőszál, aki megsújtja a bűnöst és megtöri a bünt. A Mikulás virgácsot is szokott hozni, vagy már elfelejtette, már elpuhult a Mikulás is? A látvány kiegészíti az üzenetet, a virgács, a vessző használata nélkül is... A vessző az embernek nem tetszik, még akkor sem ha megérdemli, ezért zúgolódtak annyian Jézus ellen is, gyűlölték, bántották és megölték. Vannak reformátusok, akik gyakorlatilag sohasem hallgatják az igehirdetést, s ha véletlenül találkoznak az igehirdetéssel, mondjuk temetésen, olyant szeretnének hallani, ami

DECEMBERI IMÁDSÁG

Édes Atyánk!

Irgalmas Istenünk! Szorongással számoljuk a napok múlását és várjuk a Megváltó születésének ünnepét. Mert az esztendő múlása földi életünk múlandóságára emlékeztet. A karácsony ünnepe a megváltóra irányítja figyelmünket. Az Ő közelsége elűzi a félelmet, a szorongást, biztonságot ad az övéinek. Adj nekünk is örömet, hálás szívét, hogy bár bűneink vádolnak, de mi mégis befogadhatunk téged, Megváltó Urunkat. Bár sokszor megbántottunk, vétkeztünk ellened, tékozló fiakként távolodtunk tőled, kegyelmes vagy hozzánk, megkeresel bennünket, felajánlod kegyelmed, megbocsátó szereteted, hogy általad új életet kezdhesünk. Jöjj Jézus Krisztus, szülessél meg a mi szíveinkben is, mert téged várunk! Csak Te hozhatsz megújulást elrontott életünkre, csak Te teheted járhatóvá a hozzád vezető utat. Segíts, hogy áldjunk téged a gyülekezetben! Áldjon téged minden lélek, mert szent vagy és erőddel, hatalmaddal ruházól fel minket. Ámen.

Dr. Szenner József : Nagyernyében született 1881-ben, Szenner József és Bakó Agnes gyermekeként. Tanulmányait Nagyernyében kezdte, majd Marosvásárhelyen érettségizett. Egyetemi tanulmányait a kolozsvári Ferenc József tudományegyetemen végezte, ahol jogi és államtudományi doktori diplomát nyert. 1903-ban a „Székelység” című marosvásárhelyi politikai napilap főmunkatársa, majd 1904-ben felelős szerkesztője. 1908-1917 között Maros-Torda vármegye al-, később főjegyzője. 1918-ban a vármegye főispánjává nevezték ki. Az I. világháborúban főhadnagyként teljesített szolgálatot. Erdély Romániához való csatolása után Budapestre telepedett át, ahol 1923-tól ügyvédként dolgozott. Itt az Irredenta Szövetség titkára, a Honvédelmi Párt elnöki tanácsának és több társadalmi és szakkegyesületnek tagja. Igazi nagypolitikai szereplése 1945-ben kezdődött el amikor a Független Kisgazda Párt jelöltjeként, nemzetgyűlési képviselővé választották. Dr. Szenner József 60 évvel ezelőtt, 1948 szeptember 15.-én hunyt el Budapesten.

Vadvirágok

(Részletek)

A nép gyermeke volt. Laczó Béla ott élte gyermek éveit a csendes zajtalan falusi magányban, a természet szabad ölén. A romantikus hajlamok már jelentkezni kezdtek a zsenge gyermekben. Kerülte a pajtásai társaságát, csak a szomszéd Elekes András kislánykájával, a nálanál egy évvel fiatalabb aranyhaju Juliskával társalgott. Legtöbb idejüket a szabad természet ölén töltötték. (...) Annyira ragaszkodtak egymáshoz, mintha testvérek lettek volna. (...) Így nőtt a két gyermek...

Eljött azonban az idő, amikor a kis Laczó Bélának ott kellett hagynia a vadvirágos rétet, a hímes mezőt, a tarka lepke sereget, a madárdalos erdőt, a csacska csermelyt, a fatornyos kis falut, nó meg a szőke fűrtű Juliskát. Az öreg Laczó József jó modú falusi gazda lévén, egyet gondolt és elhatározta, hogy iskolába adja fiát. (...) Sirva bucsuzott el Juliskától aki könnyek közt ígértette meg vele, hogy nem fog más játszótársat keresni a városban, s hogy nem fog „kisasszonyt” szeretni. Béla mindezt ígérte és szentül fogadta. (...)

S Laczó Béla emberül állott a szavának. Kerülte a mulatozó kollegák társaságát. (...) Így ment ez negyedéves jogász koráig. Ekkor megválasztották a jogászbált rendező bizottság alelnökévé s így a mulatságra ő is elment. Itt ismerkedett meg a tengerszemű, szőke Puskás Milivel, akinek szemében a Juliska szemét látta, de aki szellemesebb és műveltebb volt mint az ő Juliskája. S az ismeretség tovább fejlődött. Laczó Béla mindennapos vendég lett Puskás Lajos házánál. Juliskát kezdte feledni, gyérebben küldött levelet neki s Puskás Mili megszerette (...)

Egy szép szeptemberi estén történt, Laczó Puskáséknál volt. Egy pálma alatt ült Milivel. – Milyen fojtó ebben a nagy városban a lég, milyen más egy kis falusi magány, kedves Mili- mondá Laczó többekközt (...) ott nőttem fel a természet ölén, mint falusi szabad székely embernek a gyermeke, ott a falusi magányban (...)

-Én pedig- felelé a lány- utálom a sáros falut s azt az egyhangú falusi életet. Be más itt az élet a nagy városban! Színház, mulatságok, társaságok- ezek az élvezetes dolgok, ezeket falun nem találja fel!

Laczónak sem kellett több eleget hallott.

Szenner József. (1902)

(folytatás a 7. oldalon)

Psalmus Hungaricus

(Részlet)

Vagy félezernyi dalt megírtam
s e szót: **magyar**,
még le nem írtam.
Csábított minden idegen bozót,
Minden szerelmet bujtató liget.
Ó, mily hályog borult szememre,
Hogy meg nem láttalak,

**Ifj. Szabó László linóleum-
metszete**

Gáspár Gyula rajza

te elhagyott, te bús, kopár sziget,
magyar sziget a népek Óceánján!

....

Epévé változzék a víz, mit lenyelek,
ha téged elfelejtelek!
Nyelvemen izzó vasszeget
üssenek át,
mikor nem téged emleget!
Húnyjon ki két szemem világa,
mikor nem rád tekint,
népem, te szent, te kárhozott, te drága!

Dsida Jenő (1936)

Velünk élő Biblia - A korrupcióról

A latin corruptio szó annyit jelent: megrontás, megvesztegetés, romlás, romlottság. Igei változatban: corrumpo = kárt tesz valamiben, elront, megghiúsít, megsemmisít, tönkretesz, megront, meghamisít, átvitt értelemben elcsábít, rossz útra térít, megveszteget. Mindezek mögött a rumpo ige áll tör, széttör, széttép, elrepsz, elszakít, elvágja a torkát, megszakít jelentéssel. Ez azért is nagyon fontos, mert a teológia a bűneset utáni ember állapotát így jellemzi: status corruptionis – a meghasonlottság, a romlottság állapota, amelyben az ember áthidalhatatlan távolságra került Istentől vétke miatt. Megtalálható benne a befejezettség állapota (nem tudok nem bünt elkövetni lázadásom nyomán), mivel elszakadtam Istentől; másrészt a korrekcióra való rászorultság: csak Ő segíthet rajtam, hogy mindent és végérvényesen el ne rontsak. (Reformátusok Lapja)

Egy vicc: Egy hölgy fölényes mosollyal nézegeti a kortárs művészek tárlatán a képeket. -Milyen ronda ez a kép – mondja a tárlatvezetőnek. -De asszonyom, az nem kép, hanem falitükör.

Kedves Testvérek!

Újra eljött a várva várt ünnep, amire azt szoktuk mondani, az év legszebb időszaka. Az adventi várakozás, a karácsony, Jézus várása, születésének ünnepe, a legfontosabb, a legszebb esemény, ami történhet velünk. De vajon a szeretet és Krisztus várás lesz úrrá rajtunk?

Jó lenne, ha így lenne!

Mennyi minden van, amiért hálát adhatunk, amikor Jézus ott áll mellettünk: tragédia, amikor a vállára vett minket, öröm és nevetés, amikor áldásokkal lepett meg bennünket. És ha előre nézünk, a jövőnk felé, mennyi minden előttünk áll még, ami reménységre, kintartásra és derűre ad okot. Láthatjuk, érezhetjük, Krisztus szeretete elkísért minket egész éven át, és Ő azt ígéri, hogy velünk marad ezután is, a világ végezetéig. De vannak csodálatos napok, amikor meg is ünnepelhetjük Jézus jelenlétét. Ilyen a karácsony, a húsvét, és pünkösd ünnepe. Ezekben az ünnepeken talán többet gondolunk a mindig, mindenütt jelenlévő Istenünkre.

A Szent estére készülve öltöztessük ünneplőbe a szívünket. Először is elolvassuk a Szentírásból Jézus születésének történetét. E nélkül nincs karácsony! Imádkozunk együtt a családdal, hogy jöjjön el hozzánk is, hogy megérthessük: mit jelent az, hogy Isten Fia megszületett. És ha szeretünk énekelni, az még jobban megerősíti az üzenetet. Ha mindez elindít bennünk valami melegséget, meggyújtja bensőnkben a fényt, ez lehet a szeretet ideje. Amikor többet adhatunk időnkből a házastársnak, a gyermekeknek, az unokáknak. Leülünk velük beszélgetni, játszani. Nem a pénz és az ajándék a legértékesebb, amit adhatunk, hanem az időnk és az odafigyelésünk.

Aztán legyen ez az ünnep a megbocsátás időszaka is. Egész évben annyi sérelmet, bántást összegyűjtünk egymástól. Ott vannak közöttünk apró gátak, vagy talán hatalmas falak, amelyeket le kellene döntenünk ahhoz, hogy jól érezzük magunkat. A családban, a munkahelyen, a gyülekezet közösségében egyaránt szükségünk van erre. Bocsássunk hát meg, ha valaki akarva vagy akaratlanul megbántott, és kérjünk bocsánatot, ha megbántottunk valakit. Így lehet csak igazán békességünk.

Azt kívánjuk drága testvéreink, hogy legyen igazi karácsonyunk. Tudjunk tiszta szívvel ünnepelni otthon, és a gyülekezet közösségében. Jöjjetek ünnepi alkalmainkra, istentiszteleteinkre, hogy együtt is magasztalhassuk a mi Messiásunkat, az Úr Jézus Krisztust.

Áldott, békés karácsonyt, és kegyelemben gazdag új évet kíván a telkibányai református gyülekezet apraja- nagyja.

„Mert megjelent az Isten üdvözítő kegyelme minden embernek.” (Titusz 2:11)

Szalay Ibolya lelkipásztor - Telkibánya

120 éve, 1888-ban hunyt el **Kádár János** kántor- tanító, aki több mint egy fél évszázadon át szolgált gyülekezetünket. 2008 tavaszán a hajdani Faluszőlőben felállított sírköve - méltó helyére- a cinterembe került.

Falujárás: Marosszentgyörgy, Nagyernye
(Részlet)
nagyernyei Kelemen Lajos (1877-1963) „Erdély történésze”

A szép fekvésű, egyemeletes, sárgára festett Máriafy-kastéllal szemben állottunk meg legelőbb, honnan némszak a Maros első teraszára épített kastély nyújtott impozáns képet, hanem északra a Maros-völgy egyik leg-szebb térsége, a több mint 3 km széles Libáncs-mező, M[aros]v[ásár]hely környékének legnagyobb tere is egészen kibontakozott. Mohón élveztük a közeli és távoli szép kilátást, s északra a több mint 40 km messzeségben büszkélkedő havasokat, a Maros völgyétől északra már 60 km távolból hótól ragyogó egyenes tetejű Kelemen-havasokat, Európa e 20 km hosszú és 2000 m magas legnagyobb trachittömegét.

[Egyik vasárnap Nagyernyébe mentünk el.] Nekem a családom ős szülőföldje ez a hely, s ezt édesapámtól és egykori levelesládánk általam már jól ismert roncsaiból jól tudtam. Sokkal később tanultam meg a br. Bálinti levél-tár egy okleveléből azt is pontosabban, hogy N[agy]ernyéből való elvándorlásunk vagy inkább elmenekülésünk az 1660 őszi Libáncs-mezei török—tatár táborozás következménye volt.

[?] a marosvásárhelyi krónikás, kinek alig ismert föl-jegyzései az Erd[élyi] Múzeum folyóirat [?]-i évfolyamában kerültek sajtó alá, pontosan megmondja: Apafi Mihályt a marosszentgyörgyi malomnál tartott országgyűlés választotta Erdély fejedelmévé. Több más forrásból aztán még különböző részletekről értesülünk az akkor ott történt eseményekből. Ezekből megállapítható, hogy a lakosság egy része a szokásos török—tatár rabságra hurcolás és rab-szolgáásra való eladástól nem alaptalanul irtózva szétme-nekült, a török—tatár tábortól minél messzibbre igyekezett.

A Kelemen család vagy mondhatni nemzetség a ré-gebbi, de különösen az 1614-i és 1635-i marosszéki lustra-könyvek tanúsága szerint több, különböző népességű ágban élt Nagyernyében.

Karácsonynak éjjelén

Földre szállt az Ég Királya
karácsonynak éjjelén,
befogadnám kis lakomba,
hogyha mindezt érteném.

Nem kell neki díszes hajlék,
elég neki a szívem,
ha megtisztult bűnbánatban;
bensejében elpihen.

Jézus értem jött a földre,
mert oly nagyon szeretett:
felvállalta minden bűnöm,
így menti meg lelkemet.

Jézus, ég és föld Királya,
kitárom ma szívemet,
költőzzél be életembe,
s bennem verjen a szíved.

Baricz Lajos

(marosszentgyörgyi plébános)

Véletlen...

A negyvenes évek végén, az ötvenes évek elején bizonytalanság, megpróbáltatás nehezedett az „egyházbeliek” életére. Sok volt a támadás, egyre többen ismerték, támogatták a „végső megoldás” tervét, hogy az imperialista maradványokat eltüntessék. Az egyházi iskolákat, árvaházakat, kórházakat államosították, földjeiket, erdeiket egy tollvonással elvették, talán így sikerül ellehetetleníteni a megmaradást. Ebben buzgó segítséggel előjártak az addig, a közösségekben ismeretlen személyek. De voltak olyanok is, akik addig hűséggel szolgálták egyházukat, mint a K. gyülekezet gondnoka, aki az oroszok közeledtével, a lelkésszel együtt ásták el a kegszereket, hogy ne rabolják el azokat. De hát a világ megváltozott és más ígéreteket tartogatott az ember számára. Párttagsággal hatalom párosult. Sokat jelentett a halandó hétköznapi embernek, hiszen láthatták, tapasztalhatták, hogy csak egy szó, egy besúgás és máris vitték az embereket A K. gyülekezet gondnoka valamiért megneheztelt a papjára és bosszút esküdt ellene. Feljelentette, hogy fegyvert rejteget a parókia padlásán. Egy sötét éjszaka elvitték a lelkészt, vallatás, házkutatás, fegyvert nem találtak, sok verés, hogy vallja be hová rejtette. Hiába ismételte, hogy sose látott fegyvert, kínozták, vallatták, sok év börtön következett. Otthon öt kiskorú gyermek maradt, tanítói állásából kitett édesanya gondozásában...

A feljelentő, volt gondnok, sokra vitte, az új szövetkezet elnöke lett. Jöttek a központból az urak, velük járt vadászni, ő is vadászfegyverhez jutott... Vadászatra készülődés közben, figyelmetlenül az asztalon hagyta fegyverét. A kisebbik gyermeke, öt éves kislány érdeklődéssel kezdte tanulmányozni, majd egy hatalmas durranás, kétségbeesett sikoly, vér. A sörétes golyó az édesanyát találta hasba. Meghalt! Kiderült, hogy az édesapa töltött fegyverrel aludt, mert valamitől (valakitől?) félt. Három gyermek maradt anya nélkül...

K.I.

Karácsony

Harang csendül,
Ének zendül,
Messze zsong a hálaének
Az én kedves kis falumban
Karácsonykor
Magába száll minden lélek.

Minden ember
Szeretettel
Borul földre imádkozni,
Az én kedves kis falumban
A Messiás
Boldogságot szokott hozni.

Ady Endre

Küldi fiát

Elküldte Isten szent Fiát a földre,
hajlék nélküli Gyermekek lett belőle.
Elküldi most is szent Fiát a földre-
hajlék nélküli Gyermekek lesz belőle?
Elküldi Isten szent Fiát tehozzád-
fogadd be- tisztítsd ki szíved szobáját!

Baricz Lajos

Vadvirágok: (folytatás a 2. oldalról)

Egy pár szóval befejezte a társalgást s leverten, megsemmisülten sietett haza. Úgy érezte, hogy utálja Milit. S az oltárkép felett a glória elhalványult. Csak addig maradt Kolozsváron, míg a szigorlatait letette (...) hazament falujába. Szüleit nem is értesítette s így senki sem ment elébe az állomáshoz. Csomagjait az állomásnál hagyva, megindult gyalogszerrel a negyed órányira fekvő faluja felé.

Szép gabona földek, virágos rétek között vezetett az útja. A buza között pipacsok és kék virágok tarkáltak, a pázsitos réten vadvirágok kacsingattak rá (...) Betért a rétre s a vadvirágokból szép csokrot szedett (...) Mikor a szülői ház felé közeledett, valami bánatos nóta szomorú melódiája hangzott ki az Elekesék kiskertjéből. Egy szép szőke lány énekelt a kiskertben (...) Laczó ovatosan bement a portán s bekerült a kiskertbe. Oda osont a leány mellé s hátulról megcsókolta. Juliska felháborodva és mérgesen nézett a merénylőre, de mikor megismerte kedvesét a mérges redők elsimultak homlokán s a másik pillanatban már ott csüngött az ifju nyakán (...)

Egy hét mulva szájról-szájra járt a hír, hogy Laczó Béla eljegyezte Elekes Juliskát, s hogy nem is megy a városba, hivatalba, hanem itthon marad gazdálkodni.

Tél, linó 2002, ifj. Szabó László

MEGKERESZTELTÜK:

Demeter Brigitta Diána
Orbán Sándor Attila
György Edina Blanka
Gólya Gellért Dániel
Nemes Anita

„Én tiveletek vagyok minden nap...”

Máthé 28, 20c.

ELTEMETTÜK: (dec. 20-ig)

Kádár Ilona- február 29
Kádár Anna- április 28
Nemes Rozália- július 30
Balázs Katalin- augusztus 10
Márkos Antal- augusztus 31
Gáspár Gyula- szeptember 7
Márkos Piroska- október 18
Hamza Mária- október 21
Nagy György Sára- szeptember 16
Györfi József- november 14

„Boldogok a halottak akik az Úrban
hálnak meg...” Jel.14. 13b.

Az Úr érkezése

Mikor elhagytak,
Mikor a lelkem roskadozva vittem,
Csöndesen és váratlanul
Átölelt az Isten.

Ady Endre

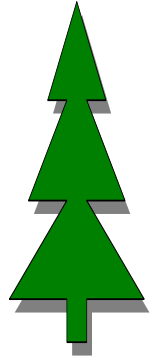
És származik egy... (folytatás az 1. oldalról)

tetszik nekik. Ha pedig nem tetszik, akkor szidják az ige hirdetőt, mert Krisztus a bűnösnek vessző. A vessző sújtása alatt a megátalkodottak haragosak, ellenségek, de a hívők tudják: **"A te vessződ és botod, azok vigasztalnak engem"** **Zsoltár 23,4** A vesszőszál aztán nagyra nő és meglehetősen húzódní árnyékába, lehet rá támaszkodni: betegségben szomorúságban, gyengeségben. Nekünk is erre van szükségünk!

Másodszor virágszálnak mondja Ézsaiás Jézust, mert Jézusban ég és föld gyönyörködik! Fenn az angyalok, lenn a pásztorok, a napkeleti bölcsek, az Igéjét hallgató férfi és nő követői. Valamikor csak azok gyönyörködhetek benne, akik látták, ma pedig gyönyörködhetnek benne mind a hívők bárhol is éljenek a világon.

Gyönyörködünk benne mi is, mert Isten jó illatát árasztó virágszál. A jóság, a szeretet, a tisztaság, az új élet az az illat, amelyet áraszt. S ha a virágra nézünk, már látjuk a gyümölcsöt is: bűnbocsánat, hit, örök élet. Gazdag termés, minket is meggazdagíthat! Ő maga a kereszten a halálba hullott, de megmaradtak a halálával szerzett gyümölcsök, amelyek minket az életre táplálnak. Élünk ezekkel a gyümölcsökkel, melyek édességét az úrvacsora jegyeiben ízlelhetjük és vehetjük magunkhoz. **ÁMEN**

K.I.

HUMOR:

Mi az élet 4 szakasza?

1. Amikor elhiszed, hogy van Mikulás.
2. Amikor nem hiszed el, hogy van Mikulás.
3. Amikor te vagy a Mikulás.
4. Amikor úgy nézel ki mint a Mikulás.

- Télapó! Télapó! Hozz nekem egy kistestvért!- kéri a kislány.
- Jó de előtte küldd el anyukádat!- válaszolja a Télapó.

Gomolyát:	A nagyenyői reformátusok gyülekezeti lapja.
Szerkeszti:	Komáromi István református lelkész és Nemes Gyula helytörténész.
Szerkesztőség:	istvan.komaromi@gmail.com
Telefon:	(004) 0265- 335104 vagy (004) 0265- 335241